

Fejlesztési Bizottság

2017/2052(INI)

31.1.2018

VÉLEMÉNY

a Fejlesztési Bizottság részéről

a Költségvetési Bizottság részére

a következő többéves pénzügyi keretről: a 2020 utáni időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keretről szóló parlamenti álláspontról előkészítése (2017/2052(INI))

A vélemény előadója: Paul Rübig

PA_NonLeg

JAVASLATOK

A Fejlesztési Bizottság felhívja a Költségvetési Bizottságot mint illetékes bizottságot, hogy állásfoglalásra irányuló indítványába foglalja bele a következő javaslatokat:

- A. mivel az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 208. cikkében foglalt uniós fejlesztési együttműködési politika elsődleges célja a szegénység csökkentése, hosszú távon pedig felszámolása;
 1. úgy véli, hogy a fenntartható fejlesztési célok, a fejlesztés-finanszírozásra vonatkozó addisz-abebei cselekvési menetrend és az éghajlatváltozásról szóló Párizsi Megállapodás végrehajtása iránti uniós kötelezettségvállalásnak kell iránymutatásul szolgálnia a következő többéves pénzügyi keret előkészítéséhez; úgy véli továbbá, hogy a fejlődő országokban az ilyen végrehajtáshoz nyújtott uniós támogatást növelni kell, a politikák fejlesztési célú koherenciájának teljes körű alkalmazása mellett, és oly módon, hogy az uniós fejlesztési támogatás teljes mértékben tiszteletben tartsa a segélyhatékonysági elveket és az olyan hosszú távú célkitűzésekre összpontosít, mint a szegénység felszámolása, az egyenlőtlenség és a kirekesztés elleni küzdelem, a demokratikus kormányzás és az emberi jogok előmozdítása, valamint a fenntartható és inkluzív fejlődés előmozdítása, különösen a legkevésbé fejlett országokban, amelyek a legnagyobb pénzügyi kihívásokkal néznek szembe;
 2. megjegyzi, hogy 2017-ben a válságok és természeti katasztrófák, különösen az erdőtüzek több mint 200 emberéletet követeltek és több mint egymillió hektár erdőt pusztítottak el Európában, ami több mint háromszorosa az elmúlt öt év európai átlagának; emlékeztet arra, hogy ezen erdőtüzek valódi emberi, gazdasági és környezeti csapásokat jelentenek, amelyekre európai és euro-mediterrán szinten kell választ adni; úgy véli, hogy az Európai Uniónak hozzá kell járulnia az ilyen, többek között az erdőtüzekkel összefüggő katasztrófák megelőzéséhez és kezeléséhez, valamint a területek katasztrófák utáni helyreállításához; úgy véli, hogy nemzeti szinten korlátozottak az ilyen tüzesetek leküzdésére szolgáló eszközök; ezzel összefüggésben megjegyzi, hogy egyes nemzeti flottáknál hamarosan lejár az élettartama az olyan légi eszközöknek, mint a tűzoltó repülőgépek – különösen a Canadair repülőgépek –, következésképpen azokat mihamarabb fel kell újítani; felhívja a tagállamokat és az EU-t, hogy a közös kapacitások megerősítését kezeljék prioritásként a következő többéves pénzügyi keretről folytatott megbeszélések során;
 3. úgy véli, hogy egy célzott fejlesztési eszköz a legjobb megoldás az országok, különös tekintettel a legkevésbé fejlett országok jó minőségű fejlesztési politikájának kialakítása érdekében, azzal az elsődleges célkitűzéssel, hogy felszámolja a szegénységet a nemzetközileg elfogadott elvek és a fejlesztéshatékonysági alapelvek tiszteletben tartása mellett;
 4. felszólít egy Európa–Afrika Erasmus program kialakítására, továbbá arra, hogy a szoros partnerség biztosítása, a fiatalok szakmai beilleszkedésének növelése és az agyelszívás elleni küzdelem érdekében az európai egyetemek alakítsanak ki tagozatokat az afrikai kontinensen;
 5. úgy véli, hogy a fejlesztési együttműködést a nemzetközileg elfogadott

fejlesztéshatékonyasági alapelvek teljes mértékű tiszteletben tartása mellett kell megvalósítani, és ezen elvek értelmében támogatni kell a partnerországok fenntartható fejlesztési céljai eléréséhez szükséges nemzeti terveket és stratégiákat;

6. hangsúlyozza, hogy a következő többéves pénzügyi keretben fenn kell tartani az uniós támogatás minőségének és hatásának jelenlegi szintjét, és a projektek végrehajtása és ellenőrzése tekintetében biztosítani kell a szükséges garanciákat;
7. tudomásul veszi az EU átfogó stratégiája keretében a kül- és biztonságpolitika tekintetében vállalt kötelezettségeket, és a fejlesztési politikával kapcsolatos új európai konszenzust;
8. hangsúlyozza, hogy teljesíteni kell a fejlesztési politikáról szóló európai konszenzusban megerősített azon kötelezettségvállalást, hogy az EU hivatalos fejlesztési támogatásának (ODA) 20%-át a társadalmi befogadásra és a humán fejlődésre fordítsák; hangsúlyozza, hogy az egészséggel kapcsolatos fenntartható fejlesztési célokra – különösen az AIDS, a tuberkulózis és a malária elleni küzdelemre –, valamint a biztonságra, az élelmiszerre, az oktatásra, a foglalkoztatásra, a vízre és a higiénéire, az energiára, az iparra, az innovációra, az infrastruktúrára, a jó kormányzásra, a demokráciára, a jogállamiságra, a nemek közötti egyenlőségre, a környezetvédelemre és az éghajlat-politikára vonatkozó célokra kell összpontosítani;
9. emlékeztet az EU-nak a következő többéves pénzügyi keretben a nemek közötti esélyegyenlőség érvényesítésére, valamint annak biztosítására tett kötelezettségvállalására, hogy a következő többéves pénzügyi keret a fenntarthatóságot garantáló eszköz legyen, amely biztosítja, hogy a politikák fejlesztési célú koherenciája valamennyi uniós szakpolitikában érvényesül; emlékeztet továbbá a fenntartható humán fejlődést – mint például a szexuális és reprodukciós egészséget és jogokat – erőteljesen támogató eszközökbe történő beruházások szükségességére;
10. emlékeztet az Egyesült Nemzetek éghajlatváltozási keretegyezménye és a Párizsi Megállapodás alapján tett – különösen pénzügyi – kötelezettségvállalásokra, valamint a fejlesztési politikával kapcsolatos új európai konszenzus keretében tett kötelezettségvállalásokra; különösen hangsúlyozza, hogy fokozni kell az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás és a bolygó felmelegedésének mérséklése érdekében tett erőfeszítéseket és támogatásokat, valamint, hogy meg kell szüntetni a környezetet károsító fosszilis tüzelőanyagokhoz nyújtott támogatásokat;
11. ezzel összefüggésben a következő többéves pénzügyi keret fejezetei alá tartozó programok jobb felhasználására ösztönöz a fejlesztési együttműködés uniós célkitűzéseinek kiegészítése és a globális kihívások kezelését célzó erőfeszítések támogatása érdekében és annak biztosítására, hogy a politikák fejlesztési célú, hatékony koherenciája révén semmilyen uniós politika vagy program ne álljon ellentétben a szegénység felszámolásával, a partnerországokban tapasztalható egyenlőtlenlégek csökkentésével, valamint az emberi jogok és a fenntartható társadalmi, gazdasági és környezeti fejlődés előmozdításával;
12. hangsúlyozza a fejlesztési politikáról kialakított európai konszenzus szerepét, mint az Unió intézményei, a tagállamok és a fenntartható fejlesztési célok végrehajtása által alkalmazott fejlesztési politika közös megközelítésének keretrendszere; megjegyzi, hogy a

többéves pénzügyi keretnek e nyilatkozattal összhangban tükröznie kell a fejlesztési kiadások legfontosabb prioritásait, figyelembe véve a segélyek hatékonyságát és a politikák fejlesztési célú koherenciájának elvét;

13. emlékeztet arra, hogy meg kell teremteni azokat a feltételeket, amelyek révén a fiatalok tartósan tudják biztosítani a jövőjüket annak érdekében, hogy a hazájukban aktív polgárokká váljanak, és kéri, hogy hozzák meg a nők gazdasági, politikai és társadalmi önállósulásának biztosításához szükséges intézkedéseket;
14. úgy véli, hogy az „általános tilalmi szabály” visszaállításából fakadó negatív következmények korlátozása érdekében többet kell befektetni a szexuális és reprodukzív egészségügyi ellátáshoz való hozzáférésbe és az ehhez kapcsolódó jogokba;
15. felszólít arra, hogy a döntéshozatali struktúrákhoz, a gazdasági, társadalmi, politikai, technológiai és kulturális erőforrásokhoz és szolgáltatásokhoz való hozzáférés terén biztosítani kell a férfiak és a nők esélyegyenlőségét; kéri, hogy minden olyan intézkedést vegyenek figyelembe, amely a nőkkel szemben elkövetett erőszak elleni küzdelmet szolgálja;
16. felszólít arra, hogy a következő többéves pénzügyi keret biztosítsa a politikák fejlesztési célú koherenciájának tényleges érvényesülését az uniós forrásokat illető döntésekben; úgy véli, hogy ez a fajta megközelítés biztosítja, hogy az Unió belső és külső forrásai összhangban álljanak a fejlesztési együttműködés célkitűzéseivel, valamint maximalizálja a teljes uniós költségvetés hatékonyságát a következtelen és felesleges kiadások kivédése által;
17. hangsúlyozza, hogy egyértelműen bebizonyosodott az uniós szintű fejlesztési együttműködési politika hozzáadott értéke; rámutat a hivatalos fejlesztési támogatás döntő fontosságú szerepére a kevésbé fejlett országokban és az instabil államokban, és kitart amellett, hogy az Uniónak eleget kell tennie azon kötelezettségvállalásának, amely szerint az ODA aránya eléri a legkevésbé fejlett országok bruttó nemzeti jövedelmének 0,20%-át; kiemeli a hivatalos fejlesztési támogatásban rejlő lehetőségeket az egyéb – magán- és állami, hazai és nemzetközi – forrásokból származó fejlesztésfinanszírozás mobilizálásának elősegítésében; támogatja az EU-nak a magánberuházások ösztönzésére irányuló új erőfeszítéseit a támogatások és kölcsönök ötvözése és garanciák biztosítása révén olyan országokban is, ahol a szükségletek jelentősek, de magasak a kockázatok; megjegyzi, hogy ennek eredményeként jelentős finanszírozási igények fognak felmerülni; hangsúlyozza, hogy a fejlesztési támogatási programozásnak több évre kell vonatkoznia és kiszámíthatóságot kell nyújtania, ugyanakkor teret kell biztosítania a rugalmasság számára, és az országok kapacitásainak, szükségleteinek és teljesítményének alapján különböző és kiegészítő teljesítési módokat kell alkalmaznia; úgy véli, hogy a támogatásötvözésnek kiegészítenie, és nem helyettesítenie kell a hagyományos fejlesztésfinanszírozást; hangsúlyozza ezzel összefüggésben, hogy a magánszektor szerepvállalását szilárd átláthatósági és elszámoltathatósági standardokhoz kell kötni;
18. felszólít a jogellenes pénzmozgások és az adóelkerülés elleni küzdelem terén elismert nemzetközi előírásoknak megfelelő nemzetközi együttműködés előmozdítására;
19. emlékeztet arra, hogy a civil társadalmi szervezeteknek fontos szerepük van az instabil és hátrányos helyzetű személyek elérésében; megjegyzi, hogy ahhoz, hogy a civil társadalmi

szervezetek jelenteni tudjanak az uniós és nemzeti politikák végrehajtásáról, valamint azokat képes legyenek támogatni és nyomon követni, elegendő kapacitásra és támogatásra van szükségük e feladat elvégzéséhez és a támogatási mechanizmusok javításához; úgy véli, hogy az uniós források nélkülözhetetlenek a civil társadalmi szervezetek képességeinek megerősítéséhez, és a pénzeszközökhöz a helyi szintű szervezeteket is hozzá kell juttatni;

20. emlékeztet arra, hogy több, közepes jövedelmű országban még mindig igen magas szintűek az egyenlőtlenségek, ezért felhívja a Bizottságot a támogatások ezen országok számára fenntartott elkülönítésére; úgy véli, hogy az országok finanszírozási és együttműködési megoldások szempontjából történő megkülönböztetésének a kritériumok széles skáláján kell alapulnia, figyelembe véve az inkluzív humán fejlődést, az emberi jogokat és az egyenlőtlenségek szintjét, valamint az országnak a fenntartható fejlődésre vonatkozó prioritásait;
21. úgy véli, hogy meg kell könnyíteni a támogatás-felhasználást, és hangsúlyozza a fejlesztési támogatás felelősségvállalási elvének fontosságát, amelyhez a fejlesztési stratégiák kidolgozásának első számú felelőseiként a partnerországok kötelezettségvállalására van szükség; ezért javasolja az Európai Unió által finanszírozott képzés fontolóra vételét, amelynek célja az lenne, hogy javítsa a meglévő uniós támogatásokhoz való hozzáférést;
22. a befektetésekre és hasonló támogatási módokra vonatkozó garanciákra fordítandó további ODA-források bevonása előtt egy mélyreható értékelés elvégzését tanácsolja az Európai Fenntartható Fejlődési Alap (EFFA) támogatási és fejlesztési addicionalitásáról, valamint az emberi jogokra, a társadalomra és a környezetre gyakorolt hatásairól;
23. emlékeztet, hogy a fejlesztési alapokból részesülő vagyonkezelői alapok (mint például a Szükséghelyzeti Alap Afrikáért) elterjedése – amit az erőforrások és a rugalmasság hiánya tett szükségessé – veszélyezteti a költségvetés egységét és kockázatokkal járhat a demokratikus felelősségvállalás, az átláthatóság, az elszámoltathatóság és a segélyhatékonyság szempontjából; úgy véli, hogy ezen eszközök használata csak alaposan indokolt esetben engedélyezett, kiegészítő jellegűnek kell lennie, korlátozott időtartamra vonatkozhat, és hosszú távú fejlesztési célok helyett konkrét célkitűzéseket kell szolgálnia;
24. felhívja a Bizottságot, hogy erősítse tovább a két- és többoldalú fejlesztési együttműködési programjai közötti harmonizációt és koherenciát, különösen akkor, amikor ugyanaz az ország érintett, az uniós támogatás hatékonyságának fokozása érdekében;
25. felszólít arra, hogy a következő többéves pénzügyi keret tükrözze egyrészt a kezdetektől fogva magasabb szintű előirányzatokkal ellátott humanitárius segítségnyújtás, másrészt jelentős humanitárius segélytartalék révén a humanitárius segély, a katasztrófákkal kapcsolatos kockázatok csökkentése, a katasztrófa- és járványfelkészültség, valamint a fejlődő országok ellenálló képességének kiépítése iránti, korábban nem tapasztalt mértékű szükségleteket; tudomásul veszi az ezen szükségletekre nehezedő, növekvő nyomást, amely a konfliktusok, háborúk és kényszerű lakóhelyelhagyások hatásaiból, az emberi jogok megsértéséből, a rossz kormányzásból és korrupcióból, az alapvető szociális szolgáltatások alacsony szintjéből vagy hiányából, a növekvő egyenlőtlenségből, valamint

az éghajlatváltozásból és a szűkös erőforrásokért történő versengésből származnak; felhívja a Bizottságot, hogy dolgozzon ki egy javaslatot, amely révén a kifizetések szisztematikusan megfelelnek a humanitárius segítségnyújtási intézkedésekre vonatkozó kötelezettségvállalásoknak, annak biztosítása érdekében, hogy elegendő forrás álljon rendelkezésre a kifizetésekre; felszólít annak megfontolására, hogy a polgári védelmi eszközre több forrást különítsenek el és biztosítsanak számára nagyobb rugalmasságot, hogy az EU a helyszínen tudjon segítséget nyújtani a rászorulóknak;

26. úgy véli, hogy bár az európai polgári védelmi mechanizmus hatékony eszköz az erdőtüzek elleni küzdelemben, az továbbra is hiányos és ezért javításokra szorul; ezzel kapcsolatban üdvözli a Bizottság 2017. november 23-i közleményét, amely a „rescEU” önálló kapacitástartalék bevezetését és további 280 millió EUR elkülönítését javasolja az európai polgári védelmi mechanizmus számára egy valódi európai kapacitástartalék, többek között az Európai Unió saját légi tűzoltási eszközeinek finanszírozása céljából; felhívja a tagállamokat és az Európai Bizottságot, hogy a nemzeti szinten meglévő infrastruktúrák európai dimenziójának elismerésével támogassák egy európai polgári védelmi és kockázatkezelési csomóponthálózat létrehozásának konkrét megvalósítását; felhívja a tagállamokat, hogy az Európai Bizottság javaslatát építsék be a következő többéves pénzügyi keretbe annak érdekében, hogy mihamarabb lehetővé váljon az európai Canadair gépek finanszírozása és fejlesztése;
27. üdvözli a Bizottságnak a katasztrófák elleni küzdelem európai szintű megerősítésére irányuló javaslatait, különösen a „rescEU” önálló kapacitástartalék jövőbeli megvalósítására vonatkozóan; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a nemzeti szinten meglévő infrastruktúrák európai dimenziójának elismerésével támogassák az európai polgári védelmi és kockázatkezelési csomóponthálózat létrehozását előkészítő program konkrét megvalósítását;
28. felszólít arra, hogy a migráció megfékezése céljából hajtsanak végre nagyarányú beruházásokat az iparosítás, a villamosítás és az infrastruktúrafejlesztés támogatása érdekében, ami az inkluzív gazdasági növekedés és a tisztességes munkalehetőségek alapja; felszólít arra, hogy tegyenek lépéseket az emberkereskedelem és a rabszolgaság, valamint az emberi jogi jogsértések megszüntetésére, különösen Líbiában;
29. úgy véli, hogy meg kell erősíteni a fejlesztési és humanitárius segélyforrások, valamint a segély rendelkezésre álló pénzügyi eszközök átláthatóságát, elszámoltathatóságát és jelentési kötelezettségét, szükség esetén a költségvetési hatóság gyors jóváhagyásával, különösen a nemrégiben létrehozott, 2030-ig tartó időszakra szóló menetrend fényében, valamint a politikák fejlesztési célú koherenciája elvének teljesítése céljából;
30. rámutat arra, hogy a demokrácia és az emberi jogok európai eszközének alapvető szerepét szükségszerűen meg kell erősíteni az európai értékek világszerte történő előmozdításának, valamint az emberi jogok és a demokrácia Unión kívüli fellépésekben történő megszilárdításának vonatkozásában;
31. az önkéntes hazatérés jobb kezelése és a hazatelepültek visszailleszkedésének támogatása érdekében felszólít arra, hogy a származási és a tranzitországokban a saját működési területükön belül erősítsék meg a hatóságok és a civil társadalmi szervezetek kapacitásait;
32. kiemeli, hogy a többéves pénzügyi keret külső támogatási eszközeinek összhangban kell

állniuk a fenntartható fejlesztési célokkal és az új, fejlesztési politikáról szóló európai konszenzussal, amelyek a tisztességes munkát az inkluzív és fenntartható fejlődés hajtóerejének ismerik el;

33. úgy véli, hogy az EU külső támogatási eszközeinek elő kell segíteniük a tisztességes munkalehetőségek, valamint a munkavállalók és a szakszervezetek érdekképviseléséhez és szabad működéséhez szükséges előfeltételek és munkakörnyezet megteremtését; ennek tükrében úgy véli, hogy a következő többéves pénzügyi keretnek a szociális párbeszéd és a fejlődő országokból származó szociális partnerek támogatására hivatott speciális támogatási eszközt kell kidolgoznia;
34. felszólít arra, hogy a következő többéves pénzügyi keret megfelelő módon lássa el az Európai Külügyi Szolgálatot (EKSZ) és az EU képviselőit annak érdekében, hogy a fejlesztési együttműködés és a humanitárius segélynyújtás területén kitűzött céljaikat elérhessék, és kötelezettségeiket teljesíteni tudják;
35. felszólít arra, hogy a következő többéves pénzügyi keret álljon összhangban a Párizsi Megállapodás célkitűzéseivel; hangsúlyozza az éghajlat-politikai finanszírozás növelésének szükségességét a fejlődő országokban, az éghajlati hatások enyhítésének, az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodásnak és a biológiai sokféleség védelmének támogatása érdekében; felszólít az éghajlatváltozással és a környezettel kapcsolatos kérdések külső uniós támogatási eszközökben történő tényleges érvényesítésére;
36. megjegyzi, hogy az Egyesült Királyság hozzájárulása az Unió fejlesztési költségvetésének 12%-át teszi ki; hangsúlyozza, hogy ellentételezni kell az uniós fejlesztési együttműködési források brexit miatti kiesését; megismétli régóta fenntartott álláspontját, miszerint az Európai Fejlesztési Alapot – a többéves pénzügyi kereten kívüli egyéb eszközökkel együtt – be kell vonni az uniós költségvetésbe; hangsúlyozza, hogy ennek az integrációnak a pénzügyi keretösszeget is érintenie kell, mivel hozzá kell adódnia a jelenlegi többéves pénzügyi keret felső határához annak érdekében, hogy az egyéb uniós politikák és programok finanszírozása ne kerüljön veszélybe;
37. ragaszkodik ahhoz, hogy az uniós fejlesztési politika finanszírozásának teljes összege biztosított legyen a garantált elkülönítéssel, és hogy állandó megoldást találjanak a fejlesztési együttműködéshez kapcsolódó és azzal összhangban álló biztonsági kiadások uniós finanszírozására;
38. ösztönzőleg hatnak rá a költségvetésbe való bevonás lehetséges előnyei, mint például az EFA erősebb demokratikus legitimitása és az uniós fejlesztési támogatás hatékonyságának és eredményességének növekedése;
39. kitarthat, hogy az EFA uniós költségvetésbe történő bevonása nem vezethet az Unió fejlesztési segélyekre fordított összkiadásainak csökkenéséhez;
40. hangsúlyozza, hogy az Európai Bizottság monitoringbizottságokban betöltött, uniós alapok feletti ellenőrzési szerepét meg kell erősíteni és hivatalos formába kell önteni, ezenkívül az előzetesen megállapított feltételek teljesülését mind program-, mind szabályozási szinten nyomon kell követni; úgy véli, hogy a civil társadalmat és a szolgáltatások felhasználóit is teljes körűen be kell vonni a projektek fejlesztésébe, végrehajtásába és nyomon követésébe;

41. megerősíti azon álláspontját, miszerint az Európai Fejlesztési Alapot (EFA) be kell vonni az uniós költségvetésbe; mindazonáltal hangsúlyozza, hogy ezt az integrációt a forrásoknak az országok szükségletein, valamint a jelenlegi EFA-források csökkenésének elkerülése érdekében elvégzett, a határérték felfelé irányuló, nagyra törő revízióján alapuló földrajzi elosztáshoz kell kötni;
42. óvatosságra int a támogatás szerkezetének bármilyen felülvizsgálatával kapcsolatban annak érdekében, hogy ne sérüljenek a földrajzi prioritások, a támogatás kiszámíthatósága és a régióalapú külső fellépés politikai érthetősége;
43. emlékeztet arra, hogy a hazautalások, a tudásátadás és a nem pénzügyi értékek révén a diaszpóra kulcsfontosságú szerepet játszik a fejlődésben, amely a béke, a demokrácia, a jó kormányzás és a társadalmi stabilitás előmozdítását szolgálja;
44. emlékeztet a jelenlegi többéves pénzügyi keret speciális eszközeinek kulcsszerepére – különös tekintettel a sürgősségisegély-tartalékokra (EAR) –, amelyek az előre nem látható eseményekre hivatottak válaszolni, ideértve az EU-n kívüli legsúlyosabb humanitárius válságokat is;
45. hangsúlyozza, hogy a következő többéves pénzügyi keretnek lehetővé kell tennie azt is, hogy az EU a különböző szakpolitikai ágazatokon keresztül eleget tehessen a 2016-os humanitárius csúcstalálkozó folyamán tett kötelezettségvállalásainak a szükségletek csökkentését és a humanitárius segítségnyújtás javítását illetően;
46. kiemeli az ODA-nak a bruttó nemzeti jövedelem 0,7%-os arányára való növelésére vonatkozó 2015. évi kötelezettségvállalás sikertelenségét, és felhívja a figyelmet az EU és a tagállamok azon kötelezettségvállalására, hogy 2030-ra elérik ezt az arányt; felszólít arra, hogy a következő többéves pénzügyi keret vegye ezt figyelembe és érvényesítse az EU és tagállamai nemzetközi kötelezettségvállalásait; felszólítja azokat a tagállamokat, amelyek még nem értek el a vállalt szintet, hogy készítsenek ütemtervet és részletesen határozzák meg, hogyan fogják azt időben megvalósítani; emlékeztet arra, hogy az uniós irányítású ODA hozzájárul a tagállamok kötelezettségvállalásainak tiszteletben tartásához, és jelentősen növelheti az ODA-kiadások fejlesztési hatékonyságát, többek között a csökkent szétaprózódás, valamint a partnerországokkal szembeni, ösztönzőkön alapuló megközelítés elősegítése révén; emlékeztet arra, hogy biztonság nélkül nem lehetséges a fejlődés; hangsúlyozza a fejlesztéshatékonysági alapelvek és a politikák fejlesztési célú koherenciája alkalmazásának fontosságát az összes finanszírozási eszközben és támogatási megoldásban;
47. felszólít arra, hogy a következő többéves pénzügyi kereten belül külön keretet hozzanak létre a tengerentúli országok és területek (TOT) számára annak érdekében, hogy az EU–TOT partnerség ambícióinak megfelelő pénzügyi támogatásban részesüljenek, amelynek alapját azok – a például az EUMSZ negyedik részében meghatározott – érdekek és kihívások képezik, amelyekben az európai család tagjaiként és az EU számára stratégiai fontosságú régiókként az Európai Unióval közösen osztoznak, és amely emellett a regionális integrációjukat is elősegíti;
48. úgy véli, hogy az EU külső támogatási eszközeinek tényleges leegyszerűsítése megerősítheti a koherenciát és megkönnyítheti a demokratikus ellenőrzést és vizsgálatot; mindazonáltal hangsúlyozza, hogy e leegyszerűsítésnek tiszteletben kell tartania a

Parlament vizsgálati jogát és a fejlesztéshatékonyasági alapelveket, valamint az Unió fejlesztésre vonatkozó finanszírozása alapvető célkitűzésének kell, hogy tekintse a szegénység felszámolását, különösen a legkevesbé fejlett országokban és az instabil területeken;

49. kiemeli, hogy a 4. fejezet erőforrásaira a jelenlegi többéves pénzügyi keret alatt erőteljes nyomás nehezedett, és hogy a fejlesztési támogatásokat egyre nagyobb részben tartották fenn a felmerülő egyéb szakpolitikai területek prioritásai számára; hangsúlyozza a források gyors és rugalmas felhasználhatóságának szükségességét az előre nem látható fejleményekre és válsághelyzetekre adandó válaszokat illetően; mindazonáltal hangsúlyozza, hogy a nagyobb fokú rugalmasság nem biztosítható a segélyhatékonyasági elvek és a támogatás kiszámíthatóságának rovására, amely hátrányos lenne a hosszú távú fejlesztési célokat szolgáló eszközökre, és nem eredményezheti a parlamenti ellenőrzés, illetve a partnerországokkal, valamint a civil társadalommal folytatott egyeztetések csökkenését; felszólít a többéves pénzügyi keret fejlesztési programjainak félidős értékelésére;
50. emlékeztet arra, hogy a kábítószeres tiltott kereskedelmével, előállításával és fogyasztásával, a gyermekkatonákkal, a természeti erőforrások illegális kitermelésével és nem fenntartható kezelésével, a tengeri biztonság hiányával és a terrorizmussal összefüggő problémák megoldása érdekében el kell mélyíteni az együttműködést;
51. kiemeli, hogy a fejlődő országok a legérzékenyebbek és a leginkább érintettek az éghajlatváltozásban; ezzel összefüggésben felhívja a Bizottságot, hogy az éghajlatváltozással kapcsolatos tényezőket minden egyes támogatási eszközbe vonja be, és növelje a jelenlegi cél mértékét, amely szerint a teljes uniós finanszírozás 20%-át kell az éghajlatváltozással kapcsolatos fellépésekre fordítani;
52. sürgeti az Uniót és tagállamait, hogy hagyjanak fel a túlzott mértékű támogatásokkal, és ne számolják el hivatalos fejlesztési támogatásként az eltúlzott támogatási elemeket (például a menekültekkel kapcsolatos kiadásokat, a diákokra vonatkozó számított kiadásokat, a kötött segélyt, a hitelek után fizetendő kamatokat és az adósságelengedést);
53. úgy véli, hogy a béke, a biztonság és az igazságosság előmozdítása a fejlődő országokban alapvető fontosságú, és elismeri a biztonsággal kapcsolatos kiadások szükségességét a 16. fenntartható fejlesztési cél eléréséhez; megismétli, hogy a biztonsági és fejlesztési kapacitásépítés támogatására elkülönített, külön eszköz létrehozásával elkerülhető lenne a fejlesztési eszközök és támogatások értékpapírosítása;
54. felszólítja az EU-t a fenntartható mezőgazdaság támogatásának fokozására annak érdekében, hogy megbirkózhasson az éghajlatváltozás problémájával, különösen támogatva a kisüzemi gazdálkodókat, a növénytermesztés diverzifikálását, valamint az agárerdészeti és az agrárökológiai gyakorlatokat;
55. megjegyzi, hogy a fejlesztési támogatás fontos szerepet játszhat a migráció és a kényszerű lakóhelyelhagyás eseteinek kezelésében, valamint a migrációból és a mobilitás fejlesztéséből származó előnyök növelésében; mindazonáltal úgy véli, hogy az ODA nem használható fel az adományozó országok menekültekre fordított kiadásainak fedezésére, a menekültügyi eljárások uniós határokon kívülre történő helyezésére, sem a származási országba való kitoloncolás és visszafogadás költségeire; elutasítja azt az elgondolást,

miszerint a támogatást határellenőrzéshez, a migrációs áramlatok kezeléséhez vagy visszafogadási egyezményekhez kötik, valamint hogy mindez harmadik országokkal történő társulások és együttműködések alapja legyen;

56. megismétli arra vonatkozó egyértelmű kérését, hogy az EU folyamatosan és növekvő mértékben támogassa és finanszírozza a civil társadalmi szervezeteket, amelyek teljes jogú fejlesztési szereplők, valamint a politikai párbeszédben, illetve az uniós együttműködési eszközök programtervezésében és kivitelezésében való, teljes körű és szabad részvételüket;
57. úgy véli, hogy a Parlamentnek meg kell vizsgálnia egy átfogó és horizontális mechanizmus kialakítására vonatkozó lehetőségeket a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó – 17 fenntartható fejlesztési célt tartalmazó – általános menetrend olyan módon történő nyomon követése érdekében, amely tiszteletben tartja annak integrált és oszthatatlan jellegét.

**INFORMÁCIÓ A VÉLEMÉNYNYILVÁNÍTÁSRA FELKÉRT
BIZOTTSÁG ÁLTALI ELFOGADÁSRÓL**

Az elfogadás dátuma	24.1.2018
A zárószavazás eredménye	+: 17 -: 2 0: 2
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Ignazio Corrao, Mireille D'Ornano, Doru-Claudian Frunzuličă, Charles Goerens, Enrique Guerrero Salom, György Hölvényi, Arne Lietz, Linda McAvan, Norbert Neuser, Vincent Peillon, Lola Sánchez Caldentey, Elly Schlein, Eleftherios Synadinos, Bogdan Brunon Wenta, Joachim Zeller
A zárószavazáson jelen lévő póttagok	Ádám Kósa, Paul Rübig, Judith Sargentini, Adam Szejnfeld
A zárószavazáson jelen lévő póttagok (200. cikk (2) bekezdés)	Jean Lambert, Miroslav Mikolášik

**NÉV SZERINTI ZÁRÓSZAVAZÁS
A VÉLEMÉNYNYILVÁNÍTÁSRA FELKÉRT BIZOTTSÁGBAN**

17	+
ALDE	Charles Goerens
EFDD	Ignazio Corrao
PPE	György Hölvényi, Ádám Kósa, Miroslav Mikolášik, Paul Rübig, Adam Szejnfeld, Bogdan Brunon Wenta
S&D	Doru-Claudian Frunzulică, Enrique Guerrero Salom, Arne Lietz, Linda McAvan, Norbert Neuser, Vincent Peillon, Elly Schlein
Verts/ALE	Jean Lambert, Judith Sargentini

2	-
NI	Eleftherios Synadinos
PPE	Joachim Zeller

2	0
EFDD	Mireille D'Ornano
GUE/NGL	Lola Sánchez Caldentey

Jelmagyarázat:

+ : mellette

- : ellene

0 : tartózkodik